

Arrest

nr. 312 936 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een Pashtoun en soenniet te zijn. Bij aankomst in België was u minderjarig, intussen bent u meerderjarig geworden. U bent geboren op [...] april 2004 te Mangal in het district Baghlan-e-Jadid in de provincie Baghlan. U verbleef in dit dorp tot uw vertrek uit Afghanistan. U ging naar school tot de zesde graad en u volgde twee jaar religieuze lessen in de moskee. Uw vader R.S. overleed toen u dertien jaar oud was. Uw moeder Z. overleed vijf maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. U heeft een zus L. en een broer A., alsook een oudere broer F. die overleden is.

Uw broer F. was reeds tien tot elf jaar werkzaam bij de Afghaanse Nationale Politie. Hij was compagniecommandant in de provinciehoofdstad van Baghlan.

Op een dag werd uw broer opgebeld door de zus van uw moeder, zeggende dat hij snel naar het dorp diende te komen om uw moeder naar het ziekenhuis te brengen. Uw moeder had reeds gezondheidsproblemen, maar ze had er bovenop een beroerte gekregen. Uw broer vergat zijn uniform uit te trekken om uw moeder op

te halen, waardoor de dorpelingen zagen dat hij bij de politie was. Iemand nam een foto van hem in uniform. De Taliban kwamen hierdoor op de hoogte van zijn werk. Na twee dagen werd uw moeder ontslagen uit het ziekenhuis. Uw moeder keerde huiswaarts en uw broer keerde terug naar zijn werk. Vijf of zes dagen na haar beroerte kwamen de Taliban langs uw woning. Ze vroegen uw moeder waar F. was. Ze verklaarden dat ze op de hoogte waren van zijn werk bij de politie en toonden de foto. Uw moeder verklaarde dat uw broer zich in de provinciehoofdstad bevond. De Taliban stelden dat ze na vijf dagen of een week opnieuw zouden langskomen. Uw moeder lichtte uw broer telefonisch in. Uw broer zei uw moeder dat ze zich geen zorgen diende te maken, gezien hij veilig op zijn dienstplek was. Vervolgens kwamen de Taliban na vijf of zes dagen opnieuw langs en vroegen nogmaals naar F.. Uw moeder zei tegen de Taliban dat F. zich geen zorgen maakte, waarna de Taliban uw moeder sloegen. Ze sloegen ook u op uw hoofd. Ze gaven F. een deadline van drie dagen: als uw broer niet zou opdagen, zouden ze u in zijn plaats meenemen. Uw broer wilde zich niet overgeven. Hij besloot u uit Afghanistan weg te sturen voor uw eigen veiligheid. U verliet Afghanistan ongeveer drie jaar voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. U reisde via Pakistan, Iran en Turkije. Toen u zich in Turkije bevond vernam u van uw moeder dat uw broer beschoten was en gewond was geraakt. U reisde verder via Griekenland, Servië, Roemenië, Italië en Frankrijk. U arriveerde in België op 2 november 2020, waar u een dag later een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u kopieën van volgende documenten neer: uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), de politiebade van uw broer F., een certificaat van de politieacademie van F., een appreciatiecertificaat van F., een kaart van New Kabul Bank van F., een foto van F. in uniform en twee foto's van F. met verwondingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de uiteenlopende verklaringen die u aflegt bij de asielinstanties. U verklaarde namelijk bij aanvang van uw verzoek om internationale bescherming in het aanmeldcentrum Klein Kasteeltje dat u Afghanistan bent ontvlucht omwille van een explosie die plaatsvond op uw school. U besloot uit veiligheidsoverwegingen te vertrekken, zo stelde u (Minderjarige Fiche, d.d. 03.11.2020, p.3). Echter verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken iets geheel anders, nl. dat u Afghanistan heeft verlaten door problemen met de Taliban omwille van uw broers werkzaamheden als politieagent (vragenlijst CGVS, opgesteld door een medewerker van de DVZ, vraag 3.5). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS baseert u zich op deze motieven voor uw verzoek om internationale bescherming (NPO, p.10-12). Geconfronteerd met deze opvallende inconsistentie, stelt u dat u het eerste nooit heeft gezegd. U verklaart dat de tolk een fout heeft gemaakt (NPO, p.27). Echter wordt vastgesteld dat deze verklaringen zó uiteenlopend zijn, dat uw uitleg omtrent een vertaalfout aldus niet bevredigend blijkt. Hierop gewezen, herhaalt u zelf de bedenkingen van het CGVS. Op de vraag of er ooit een explosie plaatsvond op uw school, antwoordt u negatief (NPO, p.28). De loutere ontkenning van uw eerder afgelegde verklaringen, vormt geen afdoende verschoning voor de vastgestelde inconsistentie. Dat u bij aanvang van uw verzoek nergens nog maar melding heeft gemaakt van uw broer die problemen kreeg met de Taliban als politieagent, hetgeen u vervolgens aanhaalt als de basis van uw vluchtrelaas, tast bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze aan.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u zeer weinig afweet over de beweerde werkzaamheden van uw broer F.. U stelt dat uw broer politieagent was. Gevraagd meer te vertellen hierover, antwoordt u dat u niets anders weet (NPO, p.12). Op de vraag wat zijn taken waren, antwoordt u dat hij op de basis werkte. Om specificatie gevraagd, geeft u nogmaals een algemeen antwoord: "Daar werken." (NPO, p.13) Op de vraag wat dat concreet inhield, stelt u nogmaals dat hij politieagent was. U vertelt dat hij compagniecommandant was en dat hij zijn land verdedigde. U kan echter nergens omschrijven wat deze functie precies inhield en wat hij dagdagelijks concreet deed. Op de vraag hoeveel mensen onder hem werkzaam waren, blijft u eveneens het antwoord schuldig (NPO, p.13). Ook zijn collega's kan u niet benoemen (NPO, p.14). Op de vraag of uw

broer bepaalde dingen diende te doen om compagniecommandant te worden, kan u evenmin antwoorden. U heeft voorts geen weet van incidenten of gebeurtenissen waarbij uw broer betrokken was als compagniecommandant. U weet niet of hij ooit iemand heeft gearresteerd, noch of hij iemand ooit heeft neergeschoten (NPO, p.15). Naast uw gebrekkige kennis over zijn werkzaamheden, wordt u gevraagd hoe zijn uniform eruitzag. U vertelt dat het een Afghaanse vlag had. Echter zag u enkel foto's, gezien hij altijd naar huis kwam in burgerkledij, zo vertelt u (NPO, p.14). Dit kan echter niet overtuigen, gezien u als motief voor uw vertrek uit Afghanistan aanhaalt dat de Taliban op de hoogte waren geraakt van uw broers werkzaamheden, nét omdat hij wel in uniform naar het dorp was afgereisd (NPO, p.10-12). Bovendien verklaart u dat u uw broer voor het laatst in de provinciehoofdstad zag rond de tijd van uw vertrek. Gevraagd of hij op dat moment aan het werk was, antwoordt u dat hij in dienst was en in dienstkledij kwam. Gewezen op uw eerder afgelegde verklaring dat u niet weet hoe zijn uniform eruitzag omdat u hem nooit in uniform heeft gezien, kan u plots wél vertellen over specifieke elementen, bijvoorbeeld over sterren op zijn schouder. Geconfronteerd met deze vaststelling, antwoordt u dat u zich niet veel dingen herinnert, een uitleg die niet kan overtuigen (NPO, p.32). Uw gebrekkige kennis hieromtrent en uw inconsistente verklaringen ondergraven het geloof in uw verklaring dat uw broer werkzaam was binnen de Afghaanse politie. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u en uw familie hierdoor gekend zouden hebben.

Desalniettemin wijst het CGVS ook op het ongeloofwaardige karakter van het vervolg van uw asielrelaas, dat bol staat van onlogische verklaringen. U verklaart dat de Taliban op de hoogte kwamen van uw broers werkzaamheden waarna ze uw moeder bezochten met een waarschuwing. De Taliban wilden dat uw broer naar hen zou komen en zich zou overgeven, volgens uw verklaring. Vervolgens kwamen de Taliban na vijf of zes dagen nogmaals langs uw woning met de boodschap dat F. een deadline van drie dagen kreeg om zich over te geven; indien niet zouden ze u meenemen in zijn plaats, zo vertelt u verder (NPO, p.11-12). Het is wel erg frappant dat de Taliban uw familie meer dan eens zouden hebben gewaarschuwd. Dat zij u bovendien waarschuwden dat zij u in F.'s plaats zouden meenemen indien uw broer zich niet zou aanbieden - uw broer had echter reeds beslist zich niet over te geven - raakt kant noch wal. Indien zij er werkelijk op gebrand waren uw familie te kwetsen omdat uw broer voor de overheid werkzaam was, ligt het eerder in de lijn der verwachtingen dat ze jullie niet zouden verwittigen, maar dat ze u onmiddellijk zouden meenemen en u niet de kans zouden geven om op de vlucht te slaan; teneinde op die manier de druk op uw broer te verhogen. Des te meer gezien u zelf aanwezig was in huis toen de Taliban een tweede maal uw familie kwamen bedreigen (NPO, p.20). Ook al zegt u een klap te hebben gekregen, u werd uiteindelijk met rust gelaten en niet onder dwang meegenomen. Dit alles is weinig logisch in de context van uw verhaal.

Ook uw verklaringen omtrent de overlijdensdatum van uw broer blijven vaag en onaannemelijk. U stelt dat toen u in Turkije was toen uw moeder u inlichtte over de verwondingen die uw broer had opgelopen omdat hij beschoten was door de Taliban (NPO, p.22-23). U verklaart daarbij dat u niet op de hoogte was dat hij een maand na dat incident was overleden. U zou dat nieuws pas twee dagen voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS hebben vernomen via uw oom, zo zegt u. U stelt dat uw moeder - intussen ook overleden - niet wilde dat u ongerust en verdrietig zou zijn (NPO, p.9). Nochtans heeft u nog contact gehouden met uw moeder tijdens uw reisweg en ook tijdens uw verblijf in België hield u contact met uw oom. Dat uw oom u uiteindelijk pas twee dagen voor het persoonlijk onderhoud per toeval inlichtte over het overlijden van F. - gezien hij volgens uw verklaring niet eens op de hoogte was dat u dit niet wist - kan allerm minst overtuigen (NPO, p.9). Dat u niet op de hoogte was van de dood van uw broer, blijkt nog minder aannemelijk wanneer u stelt dat uw moeder u contacteerde in Griekenland en u vertelde dat de Taliban nogmaals waren langsgekomen met de boodschap dat ze uw broer hadden gedood (NPO, p.25). U verklaart dat uw moeder u dit vertelde en vervolgens zei dat dit niet waar was. Een vriend van F. had uw moeder namelijk gezegd dat F. nog leefde, zo stelt u, waardoor uw moeder ook aannam dat F. nog in leven was (NPO, p.26). Echter blijft het onduidelijk waarom uw moeder u niet zou inlichten over het zogenaamde - al dan niet juiste - bericht over de dood van uw broer, alsook waarom uw moeder u wel over alle andere incidenten en informatie op de hoogte heeft gesteld.

De informatie over uw broer was daarenboven ook bijzonder cruciaal in het kader van uw asielverzoek; dat zou ook uw moeder en oom moeten hebben beseft. Hoe dan ook, uw vage verklaringen omtrent het overlijden van uw broer en de kennis die u ervan zou hebben genomen via uw oom hoewel uw moeder reeds eerder op de hoogte was, kunnen niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopie van uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument) toont louter uw identiteit aan, wat in deze beslissing niet betwist wordt. Hieruit kan echter niets afgeleid worden over mogelijke problemen die u in Afghanistan gekend zou hebben. Wat betreft de documenten die de werkzaamheden van uw broer dienen te bevestigen (de kopieën

van de politiebadge van F., een certificaat van de politieacademie van F., een appreciatiecertificaat van F., een kaart van New Kabul Bank van F., een foto van F. in uniform), moet worden opgemerkt dat deze uw relaas slechts kunnen staven bij het afleggen van geloofwaardige verklaringen, wat geenszins is gebleken. Wat betreft het certificaat, stelt u bovendien dat u de inhoud niet kent. U heeft echter ook geen informatie ingewonnen over de inhoud bij andere mensen zoals uw oom of bij personen in België die uw moedertaal machtig zijn (NPO, p.29-30). Ook de twee foto's van F. met verwondingen kunnen niet overtuigen. Foto's kunnen namelijk makkelijk worden gemanipuleerd en in scène worden gezet. Het is volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar en wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Hierdoor hebben ze geen bewijswaarde. Daarenboven toont u geen familiale band aan met de persoon op de foto.

Bovendien legt u enkel een kopieën neer en geen originele stukken. De bewijswaarde van kopieën, gelet op het feit dat deze makkelijk manipuleerbaar zijn, is überhaupt beperkt. Er moet overigens ook worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus Afghanistan - Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van de door u neergelegde documenten bijzonder relatief, en al zeker wanneer deze niet worden ondersteund door geloofwaardige en/of plausibele verklaringen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t.

Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/eas](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)

Country	Focus	van	januari	2022,	beschikbaar	op
us.pdf	de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie	van	5 mei	2022,	beschikbaar	op
https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf	EUA	Afghanistan	Security Situation	van	augustus	2022,
https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf	en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)	per provincie	tussen	16 augustus	2021 en	30 juni
2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.						

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat immers na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ

18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie

te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsvername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsvername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u

niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de manifeste appreciatiefout en schending van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

1. Toekenning van de vluchtelingenstatus

• Aangaande de uiteenlopende verklaringen bij de asielinstanties

Het CGVS merkt op dat hij in het aanmeldcentrum Klein Kasteeltje verklaard dat hij Afghanistan is ontvlucht omwille van een explosie die plaatsvond op zijn school (bestreden beslissing, p. 2). Daarom merkt het CGVS op dat hij de problemen met betrekking tot zijn broer nooit heeft vermeld: [...]

Eenzijds bevat zijn administratief dossier, dat aan verzoekers advocaat is meegedeeld en slechts 58 bladzijden bevat, niet het interview waarnaar de beslissing verwijst.

Anderzijds kan het CGVS, zelfs indien deze verklaringen tijdens het interview werden genoteerd, er geen rekening mee houden aangezien de verzoeker tijdens het interview niet werd vergezeld door een voogd of een advocaat. Bovendien heeft de advocaat dit element tijdens het persoonlijk onderhoud gespecificeerd (CGVS, p. 33), waarmee in de beslissing geen rekening is gehouden. Krachtens artikel 57/1 §3 van de Vreemdelingenwet: [...]

Er is geen reden om de verzoeker te ondervragen zonder de aanwezigheid van een voogd of advocaat bij aankomst.

Artikel 25 van Richtlijn 2013/32/EU bepaalt: [...]

Bijgevolg kan het CGVS redelijkerwijs geen rekening houden met verklaringen van een NBM zonder de aanwezigheid van zijn voogd of zijn advocaat.

Als Uw Raad vindt dat hij echt gelogen heeft, heeft U al geoordeeld dat: [...]

• Aangaande de werkzaamheden van zijn broer F.

Volgens het CGVS kent verzoeker onvoldoende informatie over het werk van zijn broer: [...]

De eerste vraag is welke informatie een 15-jarig kind waarschijnlijk zou weten over het werk van zijn broer. Zo kan een kind bijvoorbeeld zeggen dat zijn broer als rechter of advocaat werkt. Het is echter onwaarschijnlijk dat hij in detail kan aangeven aan welke zaken zijn broer heeft gewerkt, of zelfs op welk specifiek rechtsgebied hij werkzaam is, waar de rechtbanken zijn waar hij optreedt. Dit kan ook worden verklaard door het beroepsgeheim dat aan bepaalde beroepen is verbonden. Hetzelfde geldt voor een kind wiens broer in het leger werkt: kent een 15-jarig kind automatisch zijn werk te velde, de troepen waarmee hij werkt, de wapens die hij gebruikt? Het is niet zeker. Het is redelijk te verwachten dat een kind weet wat zijn broers voor werk doen, maar er kan niet van worden uitgegaan dat elk kind weet wat de verschillende taken van zijn broers zijn.

In casu moet worden vastgesteld dat verzoeker in staat was de informatie te verstrekken die van een kind van zijn leeftijd mocht worden verwacht.

Hij kon inderdaad de rank van zijn broer aangeven als "C.O." (CGVS, p. 13). Hij kon ook verklaren dat zijn broer 10-11 jaar bij de politie had gezeten, dat hij naar school was gegaan en daarna naar de universiteit om "Sabit" te worden (CGVS, p. 13). Hij gaf aan waar hij werkte: "gewoon in de hoofdstad. Naast de hoofdstad is er een plek genaamd Belakan, werkte hij daar" (CGVS, p. 14). Hij gaf aan dat hij een Amerikaans pistool op zijn werk had (CGVS, p. 14). Hij heeft zijn collega's echter nooit ontmoet omdat zij op de basis bleven en zijn

broer slechts om de drie maanden terugkwam. Toch zei hij dat hij had gehoord dat zijn commandant "G." heette (CGVS, blz. 15). Tenslotte kon hij zeggen hoeveel hij verdiende als sergeant en vervolgens als « company commandant » (CGVS, p. 15). Derhalve kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker onvoldoende informatie over zijn broer heeft verstrekt, gelet op diens leeftijd. De informatie die hij kon geven was die welke redelijkerwijs van hem kon worden verwacht.

Verder merkt het CGVS nog steeds op dat hij onvoldoende informatie kan verstrekken over zijn uniforme: [...] Toch is de motivering van het CGVS niet begrijpelijk, aangezien verzoeker uiteindelijk informatie over zijn uniform heeft verstrekt. Verzoeker had deze informatie niet kunnen verzinnen. Als verzoeker aan het begin van het onderhoud verklaarde dat hij zijn broer nooit in uniform had gezien, was dat omdat zijn broer nooit in uniform thuiskwam. Daarom dacht hij niet direct aan de keer dat hij het uniform van zijn broer zag toen hij Afghanistan verliet.

- Aangaande de houding van de Taliban

Volgens het CGVS is het gedrag van de Taliban niet coherent: [...]

Verzoeker kan zich niet in de geest van de Taliban verplaatsen om hun gedrag te begrijpen. Het CGVS kan er echter niet van uitgaan dat het gedrag van de Taliban altijd consequent is. Het zijn meestal ongeschoolde mensen die gewend zijn aan bedreigingen en geweld. Aangezien het onmogelijk is om op basis van objectieve elementen het gedrag te beoordelen dat van een Taliban kan worden verwacht, kon het CGVS zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet op dit soort redenering baseren. De geloofwaardigheid van verzoeker moet op andere punten worden onderzocht.

- Aangaande de overlijdensdatum van zijn broer

Voor het CGVS is het niet logisch dat zijn familie hem slechts twee dagen voor het persoonlijk onderhoud op de hoogte bracht van het overlijden van zijn broer: [...]

Zoals verzoeker verklaarde, heeft zijn moeder de dood van zijn broer voor hem verborgen gehouden om hem te beschermen (CGVS, p. 9) : [...]

Verzoeker hoorde dat zijn broer was overleden omdat zijn oom dacht dat hij ervan wist (CGVS, p. 24) : [...]

Verzoeker gaf namelijk aan dat zijn moeder ongeveer 5 maanden voor zijn persoonlijk onderhoud was overleden en dat het laatste contact met zijn familie min of meer in die periode plaatsvond (CGVS, blz. 10). Zo had hij pas twee dagen voor het interview contact met zijn oom na de dood van zijn moeder en de daaropvolgende rouw. Dit verklaart waarom hij pas twee dagen voor het persoonlijke onderhoud van de dood van zijn broer vernam.

- Aangaande de neergelegde documenten

Ten eerste weigert het CGVS eenvoudigweg rekening te houden met de documenten betreffende zijn broer: [...]

Het CGVS kan deze redenering echter niet volgen. Hij kan niet eerst concluderen dat de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig zijn en vervolgens zonder enige analyse zijn documenten afwijzen.

Volgens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet: [...]

Ten tweede weigert het CGVS de foto's van zijn overleden broer in aanmerking te nemen: [...]

Het CGVS beperkt zich echter eens te meer tot een stereotiepe motivering, zonder concrete analyse van de door verzoeker voorgelegde foto. Het CGVS stelde dat de foto in scene kon worden gezet, zonder de elementen die op de foto stonden in detail te onderzoeken. Een dergelijke redenering komt erop neer dat de verzoeker niets kan bewijzen. Het CGVS is namelijk van mening dat alle uit Afghanistan afkomstige documenten valse documenten zijn. Bovendien is het van mening dat alle foto's gemanipuleerd en geënceneerd kunnen zijn. Bijgevolg maakt het CGVS het onmogelijk voor mensen van Afghaanse nationaliteit om hun identiteit en hun vrees voor vervolging te bewijzen indien zij terugkeren.

- Aangaande het risico van vervolging bij terugkeer uit Europa

Bij het onderzoek van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) onderzoekt het CGVS op geen enkel moment het risico van vervolging van de verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in Europa.

Het blijkt uit verschillende rapporten dat de Taliban allen die in Europa zijn gevlucht of gebleven, beschouwen als hun vijanden, als spionnen of als ongelovigen: [...]

Uw Raad heeft geoordeeld in een arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022: [...]

In casu is verzoeker in 2020 in België aangekomen toen hij nog jong was. Hij verliet Afghanistan toen hij 15 jaar oud was. Zijn beide ouders zijn overleden, hetgeen door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken. Nog belangrijker, hij heeft een vriendin in België (CGVS, p. 7). Een dergelijke relatie buiten het huwelijk zou door de Taliban echter niet worden getolereerd. Hij verliet Afghanistan voordat de Taliban de macht overnamen. Hij leefde dus niet onder het nieuwe Taliban-regime. Deze individuele factoren wijzen erop dat het voor hem bijzonder moeilijk zal zijn zich aan te passen aan de levenswijze van de Taliban en dat hij daardoor waarschijnlijk zal worden vervolgd.

2. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

[theoretische uiteenzetting]

• *Het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4, §2 b) als gevolg van de precaire socio-economische en de humanitaire situatie*

[uiteenzetting inzake de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan aan de hand van landeninformatie en rechtspraak]

• *Aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstig schade als bepaalde in artikel 48/4 §2 b) en c)*

[uiteenzetting inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan aan de hand van landeninformatie en rechtspraak]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

"3. *Asylos, "Afghanistan : COI Repostery, 1st September 2021 – 28th September 2022", beschikbaar op [URL]"*.

2.3. Bij aanvullende nota van 15 juli 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL bij:

- EUAA COI Query "*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- EUAA "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- EASO "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024;
- EUAA "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- EASO "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "*Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024.

2.4. Bij aanvullende nota van 17 juli 2024 verwijst verzoeker naar actuele landeninformatie aangaande de humanitaire, socio-economische en veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico bij terugkeer en brengt hij volgende stukken:

- "- *Zijn arbeidsovereenkomst (stuk 4);*
- *Zijn loonbrieven (stuk 5);*
- *Een verklaring van G.M. (stuk 6);*
- *Een verklaring van D.M. (stuk 7);*
- *Een verklaring van A.D. (stuk 8);*
- *Een verklaring van B.M. (stuk 9);*
- *Een verklaring van D.J. (stuk 10);*
- *Een verklaring van Y.D. M. (stuk 11);*
- *Een verklaring van L.A. (stuk 12);*
- *Een verklaring van zijn baas (stuk 13);*
- *Een verklaring van zijn collega's (stuk 14)."*

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

"14bis. *IDkaart van collega's*

15. *Verklaring S.A.*

16. *Verklaring S.S.P."*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in 2019 verliet en in België aankwam in 2020. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota's naar zijn verblijf in België en persoonlijke situatie en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt tevens stukken bij aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.”* (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Verzoeker, die geboren is op [...] april 2004, verliet Afghanistan in 2019. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 3 november 2020. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 25 mei 2022. De bestreden beslissing dateert van 20 oktober 2022. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot 21 april 2022, wanneer hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in 2019 heeft verlaten en dat verzoeker in december 2020 op zestienjarige leeftijd aankwam in België. Bijgevolg is verzoeker inmiddels ongeveer vijf jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker zeer goed Frans spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België schetsen.

Zo blijkt dat verzoeker een gemotiveerde leerling was die zijn best heeft gedaan om Frans te leren en die de richting schilderen wenst verder te zetten. Verzoeker is op heden werkzaam in België als kassamedewerker in een voedingswinkel. Hij wordt, zoals blijkt uit de vele stukken, zeer gewaardeerd door zijn baas en collega's. Verder komt naar voor dat verzoeker een sociaal netwerk heeft opgebouwd in België, dat hij een uitgebreide vriendenkring heeft en dat hij een Belgische vriendin heeft.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en het werk en contacten met collega's, klanten, vrienden en zijn vriendin. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is

verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p. 71-79). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes en zijn Belgische vriendin, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in 2019, voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Mangal in het district Baghlan-e-Jadid in de provincie Baghlan.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd.

Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip "*politieke overtuiging*":

"1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan jaren voor de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS

